

Durelės Aukuro kalne

Buvo labai saulėta rudens diena. Sugalvojau pasivaikščioti Tautinio atgimimo ažuolyne. Eidama link Aukuro kalno, pastebėjau keistas dureles. Jos buvo labai labai mažos. Pagalvojau, jog pro jas galėtų įeiti tik nykštukai. Patuksenau. Bet durelių niekas neatidarė. Man pasidarė labai smalsu. Pabandžiau jas pastumti. Jos tik sugirgždėjo ir ... prasivėrė. Nedrąsiai įkišau galvą ir net nepajutau, kaip kažkas mane įtempė į vidų. Viduryje mažo kambarėlio, stovėjo mažutis stalelis, o ant jo garavo gilių kava. Ji taip gardžiai kvepėjo, kad nesusilaikiau ir paragavau. Ji buvo labai skani. Sėdėjau ir laukiau, kol kažkas sugrįš. Lauke pradėjo temti. Nutariau eiti namo.

Kitą dieną man vėl norėjau tos skanios gilių kavos. Bet mažų durelių niekus nebebuvo...

Ugnė Petkevičiūtė

2 klasė

Gražiškių gimnazijos Bartninkų Jono Basanavičiaus skyrius

Mokyt. Loreta Kelnerienė